

ת"פ (באר שבע) 23-03-66625 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יוסף לוי

ת"פ (באר-שבע) 23-03-66625 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יוסף לוי שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 23-03-66625 - מדינת ישראל - תביעות נגב

נ' ג' ד

יוסף לוי

עו"ד ב"כ עוזי ויקי גולן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[05.01.2025]

כבוד השופטת אורית קרץ

ג'ז' דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת זkan הגורמת חבלה של ממש בינו לבין ערוף (א) חוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");

2. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתווך, בתאריך 04.05.22 בשעה 07:00 או בסמוך לכך, בעת שהמתלוננת, ילידת 1946, טילה עם כלבה, הטיל הכלב מימי על עמוד במקומו. או אז, הבחן בך הנאשם, שאל את המתלוננת לפשר מעשי של כלבה והמתלוננת השיבה שהכלב מטיל את מימי.

מיד ובסמוך לכך בעט הנאשם בכלבה של המתלוננת ובתגובה זו היזזה המתלוננת את הנאשם עם ידה. בתוך כך, תקף הנאשם את המתלוננת בהיותה זקנה, בך שהנני את רגלו לעברה והכה במכת אגרוף בפניה. בעקבות התקיפה נפלת המתלוננת על הרצפה.

כתוצאה ממפניו של הנאשם, נגרמה למצלוננת חבלה של ממש בדמות פצע מדםם בקרקפת ראה והוא נזקקה לקבלת טיפול רפואי.

3. ביום 25.12.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת תוקן כתוב האישום, הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתווך והורשע בהתאם להודאותו. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הווסף להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

תקייר שירות המבחן למבוגרים

4. בעניינו של הנאשם הוגש שני תקירים.

5. ביום 01.09.24 הוגש תקיר שירות המבחן למבוגרים, אשר המליץ להשית על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ.

6. מהתקיר עולה כי הנאשם בן 69, נשוי, בפנסיה.

7. מסקירת מצבו הבריאותי של הנאשם עולה כי הוא מתמודד עם לבונות, סובל מכבדות ראייה ומחייב בתעוזת עיוור.

8. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתיות בה גדל, התרבותו, וקשיים שהתמודד עימם במהלך חייו, שמאפת צנעת הפרט לא אפרט. מהתקיר עולה כי הנאשם כי הנאשם עבר כ-44 שנים כאב בית ודפוס באוניברסיטה בן גוריון ופרש לגמלאות לפניו כשנתיים.
9. מסקירת עברו הפלילי של הנאשם עולה כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות. הנאשם שאל שימוש בסמים, אלכוהול והימורים ושלל דפוסים אלימים. לדברי הנאשם, הוא מעולם לא הפעיל אלימות פיזית או מילולית כלפי אחרים, על אף שכלל מעלבנות והקנות על רקע מגבלותיו.
10. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הנאשם מסר כי ביום העבירה יצא מחוץ לבניין בו מתגורר אל עבר שביל מונגש. לדבריו, אנשים מבאים לשם חיים מוחמד שיטלו את צרכיהם על השביל המונגש ובשל מגבלות הראייה שלו הוא פעמים רבות התלכלך מצואה שתזיז אותו מהשביל כיון שהוא מפיע לדיריו הבניין. המתлонנת הביאה את הכלב שלה שיעשה את צרכיו בשביל המונגש והוא ביקש ממנו שתזיז אותו רגלו, המתлонנתacha בינו בשתי ידיה והוא חש מותקף, لكن הדף אותה ממנו.
11. לדברי הנאשם, התנהגותו באירוע נשוא כתוב האישום אינה אופיינית לו. הוא חש מושפל ומותקף נוכח התנהגות המתлонנת, על כן נהג באופן אימפליסיבי ותקף אותה. הנאשם הביע צער וחרטה ומסר כי לא התקoon לפגוע בתמלוננתו.
12. ביחס להשתלבות בהליך טיפול - הנאשם שלל תקופה מקוקות לטיפול, אך שינה דעתו לאחר מכן ומסר שהוא מעוניין להשתלב בהליך טיפול מתחום רצון ללמידה לשלוט בדחפיו.
13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בצל אלימות וחרף כך נאבק להוכיח את חייו לכיוון נורטטיבי; השתלב בתעסוקה באופן ממושך; נישא והקים משפחה תוך הפגנת אחריות כלפי משפחתו.
14. שירות המבחן התרשם כי לאור המגבלות הרפואיות של הנאשם, הוא פיתח תחושת "חריגות" ודפוסי הגנה מתחום רצון להיות אדם חזק וכי בעותות דחק, בהן חש מושפל, הוא עשוי לפעול אימפליסיבית ותוקפנית. מנגד שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהו גורם מרთיע לניגן, המנהל אורח חיים נורטטיבי וambilע'ן עדמות פרו-חברתיות, וכי התנהלותו ואורחות חייו אינם תואמים לעבירה שעבירה.
15. שירות המבחן התרשם כי אין צורך בהתערבות טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על עינויה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות.
16. ביום 09.09.2024, לאחר שהתקבל תסجيل שירות המבחן למוגרים, הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה עלAIM זכייה של"צ בהיקף 180 שעות.
17. בעקבות הסכמת הצדדים, הנאשם הופנה פעם נוספת לשירות המבחן.
18. בתסקיר מיום 08.12.2024 צוין כי הנאשם מביע חרטה על מעשי וחוש בשואה נוכח התנהגותו בעבירה ולאור מעורבותו בהליך פלילי.
19. שירות המבחן התרשם מה הנאשם כאדם נורטטיבי, אשר התנהלו באירוע העבירה אינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו, כי מעורבותו בפלילים מהו אירוע מטלטל ומרתיע מפני ביצוע חזר של עבירות וכן שהוא עבר תהליך עצמאי של הפקת לקלים, בעקבותיו הידק גבולותיו הפנימיים.
20. לפיכך שירות המבחן לא מצא להמליץ על הליך טיפול בעניינו של הנאשם ושב על המלצתו לעינויה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות.

ראיות לעונש

21. ב"כ המאשימה לא הגיע ראיות לעוניין העונש.

22. ב"כ הנאשם הגישה כראיות לעונש תעודה עיוור של הנאשם ומספר רפואי (נ/1).

טענות הצדדים

23. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה הנע בין 9 ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

24. ב"כ המאשימה עמד על העריכים המוגנים שנפצעים בעבירות אלימות, בהם פגיעה בשלמות הגוף והבטיחון האיש.

25. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה עמד על גילה המבוגר של המתולוננת, כבת 78

והນזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לה. עוד נטען, כי לאור גילה של המתולוננת, יכולתה להתגונן פחותה והיה

פוטנציאלי לפגיעה קשה יותר. לטענת ב"כ המאשימה, אין להשלים עם אלימות חמורה וש חשיבות בענישה מרתיעה.

26. בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה תוייחס לגילו המבוגר של הנאשם, להיעדר הרשעות

קדומות, להודאת הנאשם באשמה, למצבו הרפואי, למוגבלותו ולהתרשות שירות המבחן כי הנאשם אינו זקוק להיליך

טיפול.

27. לאור הנסיבות המוחdot ב"כ המאשימה הסכים כי יש לחרוג ממתחם העונש הולם, אך התנגד להמלצת שירות

המבחן ועתיר להשיט על הנאשם עונש הכלול מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתייע, קנס,

פיizio למתולוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

28. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ ההסדר אליו הגיעו הצדדים ולהיעתר להמלצת שירות המבחן למבוגרים, הגם

שהנאים לא עברו הליך טיפול.

29. בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב ברקע לביצוע העבירה כמפורט בכתב האישום

ובכלל זה שהנאים הגיעו לדחיפות ע"י המתולוננת. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לא הכה בפני המתולוננת במכת

אגראף וرك הדף אותה. לתמיכה בטענה היא הפנתה לדברי המתולוננת במשטרה, שמסרה שהנאים הדף אותה,

ולעבודה שלא נגרמה למתולוננת חבלה בפניהם. בנוסף היא ביקשה להתחשב בכך שהנאים זkn אף הוא ולאור מגבלת

הראייה שלו יתכן כי בכלל לא ראה שהמתולוננת זknה ובדברי המתולוננת במשטרה שהיא גוטלת מדלי דם והדים מומ

מןנו סבלה נובע ממדיли הדם, על אף שהפגיעה שנגרמה לה אינה גדולה. לטענת ב"כ הנאשם, בשל השימוש

במדלי דם, שגורמים לדימום מסיבי אף מפציעה קלה, אין להסיק מהדם שנזל מקרקפת ראהו של המתולוננת לגבי

עוצמת החבלה.

30. בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם, בהיותו זkn כבן

70, המחזק בתעוזת עיוור לצמיות וסובל מגבלות רפואיות, בהיעדר עבר פלילי ובהתרשות שירות המבחן כי הוא

מנהל אורח חיים נורטטיבי.

31. ב"כ הנאשם טענה, כי יש לאמץ את הricsmoות אליהן הם הגיעו עם התביעה על אף שהנאים לא השתלב בהיליך

טיפול, כיוון שהנאים לא סירב לטיפול ואין לזכור לחובתו את התרומות שירות המבחן שאין לו צורך בטיפול.

32. הנאשם בדבריו האחרון מסר כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו, הוא הסביר למתולוננת כי אין מדובר במדריך

ranglellaala בשבייל מונגש לבורי מגבלות ולעגלות תינוק והסביר לה שהוא סובל מגבלת ראייה ולא מוכן לדרכו על

צואת כלבים יותר. לדברי הנאשם, המתולוננת היא שתקפה אותו פיזית ראשונה והוא הדף אותה ממנו.

דין והכרעה

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), גזרת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

- קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 4ג לחוק העונשין.

- בחינת חריגת מתחם העונש ההולם בין לקולא בין לחומרא.

- קביעת העונש המתאים בטור מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם

34. בהתאם להוראת סעיף 4ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקירה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

35. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכיהם החברתיים שנפגו מביוצו העבירה, במידה הפגיעה בהם, במדיניות העונישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות בбиוצע העבירה.

36. הערכיהם החברתיים שנפגו מביוצו העבירה: עבירות אלימות פוגעות בזכותו של האדם לשלוות גופו, כבודו ובטחונו. בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את חובתו של בית המשפט להיות חלק במאבק ומיגור עבירות האלימות. לעניין זה, ראו ע"פ 10/8991 מכבי נ' מדינת ישראל (נבו, 27.10.11):

"רבות נאמר בבית המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של כל הרשותות לצורר מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעיר מסר, הן לעבריין האינדיידואלי, והן לעברינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור)".

כן, ראו ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10):

"האלימות מכרסמת בסודות חברותנו, ועלינו להשיב מלחמה נגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות לפני הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בית המשפט להכבד את העונשה על עבריינים אלו". חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלה עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרטעה".

37. מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים: הנאשם ביצע את העבירה לאחר וикוח עם המתלוונת על רקע כך שכלהה של המתלוונת עשה צרכי בשבי המונגש תחת ביתו. בעקבות הוויכוח, בעט הנאשם בכלהה של המתלוונת בתגובהacha בנהשם והוא הניף רגלו לעברה ותקף אותה במכת אגרוף. הנאשם טען שלא הכה בפני המתלוונת במכת אגרוף. נטען כי המתלוונת עצמה מסרה לשטרים שהנאים הדף אותה (לא הכה אותה במכת אגרוף) וכן שאין חבלה בפני המתלוונת, ראה לכך שלא הייתה בקינה אחד עם עובדות כתוב האישום בה הודה הנאשם.

כתוצאה מהתקיפה המתלוונת, שהיא זקנה, נפלה על הרצפה ונגרמו לה חבלות (פצע מדם בקרקפת הראש). מנגד, העבירה בוצעה ללא תכנון, לאחר שהמתלוונת היזה את הנאשם עם ידה, ללא שימוש בעזרים ורף האלימות אינם גבוה.

לאור האמור, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא במידה בינונית.

38. סקירת מדיניות הענישה הנוגעת - בחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש מלבדת כי בעבירות דומות הוטלו על נאים עונשים כמפורט להלן:
- בע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל (פורסם בנו - 29.12.21) - המבוקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, בכך שניגשה למתلون, ליד 1929, לאחר שכמעט פגע בה ברכבה, פתחה את הדלת שילדי הנגה והכתה אותו במכות אגרוף בפנוי. כתוצאה לכך נגרמו למתلون חבלות בהם המתוות בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 15 חודשים מאסר בפועל וזאת על המבוקשת 7 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלוית. ערעור לבית המשפט המחוזי וביקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, ה
 - על הכרעת הדין והן על גזר הדין, נדחו.
- בע"פ 3163/17 שבח נ' מדינת ישראל (פורסם בנו - 19.06.17) - אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבוקש הורשע בתקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, בכך שעלה רקע סכסוך בין המתلون עם חברו של הנאשם, הנואם קרא למתلون. כאשר הוא הגיע אליו, הוא הכה אותו במכות אגרוף בפנוי. בהמשך, כאשר המתلون ניסה לעצור עשו, הנואם נשך אותו בזרת ובעט בו בברך, עד אשר המתلون נפל ארضا. כתוצאה לכך, נגרמו למתلون חבלות בקרסול, בעין ובאצבע. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל וזאת על המבוקש 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלוית. ערעורו של המאשימה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של המבוקש הוחמיר ל-10 חודשים מאסר. בבקשת רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחהה, תוך שבית המשפט העליון ציין כי הענישה שהוטלה על המבוקש היא דוקא מוקלה.
- בעניינו התקיפה ארעה ללא תכנון מוקדם או כוונה לפגוע במתلونת, עצמת הפגיעה קלה יותר ונסיבות ביצוע העבירה שונות מהותית, אך שלא ניתן להקים ממקרה זה לעניינו.
- עפ"ג 21036-09-21 זנפיירוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנו - 29.12.21) - המערער הורשע בתקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש בכך שדחף את סבו על רקע ויכוח כספי. כתוצאה מהනפילה, פגע ראשו של המתلونת בשיש המטבח ונגרמו לה שטףدم ושריטות בפניה ובידה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשים מאסר וגזר על המערער 3 חודשים מאסר לריצוי בפועל (לאור אי התיציבותו אצל הממונה על עבודות השירות) וענישה נלוית. ערעור על חומרת העונש נדחה.
- עפ"ג 14-07-24502 טלקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנו - 12.11.14) אליו הפנה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בתקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש בכך שהכח את שכנתו, קשייה ילידת שנות 1935, באמצעות מקל הליכה בגבה, בצווארה, בידה וברגלה וגרם לה לחבלות בדמות המתוות ביד וברגלה. העבירה בוצעה על רקע יחסים עכורים עם המתلونת.

- ביה המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 30 חודשים וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר וענישה נלווה.
- בעניינו העבירה בוצעה ללא היכרות מוקדמת עם המתлонנות, ללא תכנון מוקדם ולא שימוש באמצעות תקיפה, על כן אין להזכיר מגזר הדין לעניינו.
- ת"פ 20-12-43174- מדינת ישראל נ' אלמיהו (פורסם בנבו - 06.09.23) - אלו הפantha ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום שצורפו. התיק העיקרי עניינו התנהגות פרועה במקום ציבור ותקיפת זkid הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם הגיע למכלול בעודו בגילוף ולאחר שכניסתו סורבה, אמר למוכר "אני אראה לך מה זה, אנחנו מאותה עדה תלך מפה". בהמשך, נכנס למכלול נוספת מסיכה וכשהוא יצא בבקבוק בירה בידו. עובדת המקום ביקשה ממנו לעזוב. משלא נשמע הנאשם לבקשות, דחף אותו המתلون אל עבר דלת הכניסה. בתגובה לכך, דחף המתلون וכתוואה מוך המתلون נפל ארضا וראשו נחבט ברצפה.
- בעקבות כך, נגרמו למתلون שני חתכים בראשו שהצריכו טיפול בבית חולים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בגין מאסר קצר לרצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום הנאשם והטיל עליו מאסרים מותניים, כניסה ופיזי למתلون.
39. נסיבות הקשרות בביצוע העבירה : בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה התחשבתי בכך שמדובר למתلون, הן הפגיעה הפיזית והן הפגיעה הנפשית - תחושת פחד והשלה ופגיעה בתחושת הביטחון האיש. מנגד התחשבתי בראקע לאירוע התקיפה כמפורט בכתב האישום ובכלל זה העובדה שעובר לתקיפה המתلونת חזיה את הנאשם עם ידה, ברף האלים שאינם גבוה ובכך שלא קודם תכנון מוקדים לעבירה.
40. עוד נתתי דעתך לך שהנאשם בעצמו מוגדר זkid לפי החוק ולמעשה אין פער כוחות בין המתلونת בשונה ממקרים אחרים של תקיפת זkid.
41. בהתחשב בפגיעה בערכיהם המוגנים, בהתחשב במידיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
42. נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה: בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה התחשבתי בಗלו המבוגר של הנאשם (70), במעמדו הרפואי (מתמודד עם לבוקנות, סובל מכבדות ראייה ומחייב בטעות עיוור) ובהעדר עבר פלילי. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית וניהול חי משפחתי תקין, על אף התמודדיות לא פשוטות לנוכח מצבו הרפואי והתייחסות החבורה למגבלותיו.
43. בנוסף התחשבתי בהתרומות שירות המבחן לפיה לנאים אין דפוסים עבריים מושרים ואני מפגין אנטישברתיות ובהחלטה לא לשלו בהליך טיפול בשל העדר נזקקות (ולא בשל סיור או אי שיתוף פעולה).
44. במקרים המתאים ניתן לחזור ממתחם העונש בין אם לפחות מטעמי שיקום ובין אם לחומרה מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו- 40 ג(ב) לחוק העונשין).
45. בעניינו הנאשם כאמור לא עבר הליך טיפול בשל התרומות שירות המבחן להיעדר נזקקות. לאור הנסיבות שיפורתי שאין קשורות ביצוע העבירה ובכלל זה מצבו הרפואי והתרומות שירות המבחן החביבת מאד, אני סבורות כי יש הצדקה לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

46. בהחלטה על חrigה ממתחם העונש ההולם התחשבתי גם בעמדת המאשימה, שהסכימה לחרигה ממתחם העונש ההולם ואף הסכימה לאמץ את המלצות שירות המבחן לכל שנאנשם עברו הליך טיפול בשירות המבחן. הנאשם לא עבר הליך טיפול בשל העדר נזקקות והתרשומות חיובית של שירות המבחן ולא בשל אי שיתוף פעולה ואין לזקוף זאת לחובתו.

47. בשום לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרה שפירטתי לעול, שנוגעות ואין נוגעתו לביצוע העבירה, ולኒמקים שפירטתי לחריגה ממתחם העונש ההולם, מצאת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר מוותנה למשך 3 שנים מהיומם שלא עברו עבירת אלימות מסווג פשע;

ב. 3 חודשים מאסר מוותנה למשך 3 שנים מהיומם שלא עברו עבירת אלימות מסווג עוון;

ג. 180 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תכנית שתוגש לאיישרו של בית המשפט בתור 45 ימים מהיומם. מובהר לנאשם כי ככל ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השיל"צ ולדzon את הנאשם מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם;

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תMOREטו. הקנס ישולם עד ליום 15.4.25.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪, אשר ישולם ב - 2 תשלוםמים שווים ורכופים. תשלום ראשון עד ליום 15.2.25 ותשלום שני עד ליום 15.3.25. באחריות המאשימה להמציא את פרטי המתלוננת למציאות בית המשפט בתור 14 ימים מהיומם;

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיומם באחת מהדריכים הבאות:

• תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגביה בכתובת:

• תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפון של מרכז הגביה, בטלפון שמספרו 35592 * או, 073-205-5000.

• תשלום במזומנים בכל סניף של בנק הדואר, בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בהציג שובר תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט המוחזק בבאר-שבע.

المزויות تعبرعن العתק פסק הדין לשירות المבחן لمبالغ.

ניתן היום, ה' בטבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, במעמד הצדדים.